

Prof. dr hab. Jan Holeksa
Zakład Ekologii Roślin i Ochrony Środowiska
Wydział Biologii UAM
ul. Umultowska 89
61-614 Poznań

**Ocena osiągnięć naukowych i dorobku naukowego
oraz działalności organizacyjnej i dydaktycznej
dr. hab. inż. Wojciecha Grodzkiego prof. nadzw. IBL
w związku z postępowaniem o nadanie tytułu profesora**

Podstawa opracowania opinii

Niniejsza opinia została opracowana w związku z postępowaniem o nadanie tytułu profesora dr. hab. Wojciechowi Grodzkiemu, pracownikowi naukowemu Zakładu Lasów Górskich Instytutu Badawczego Leśnictwa w Krakowie. Opinia została przygotowana na podstawie materiałów dostarczonych przez Dyrektora Instytutu Badawczego Leśnictwa, dr. hab. Janusza Czerepko. Dokumentacja, którą otrzymałem w wersji papierowej i elektronicznej, obejmowała: (1) kopie dokumentów potwierdzających posiadanie stopni doktora i doktora habilitowanego, (2) autoreferat w języku polskim i angielskim, w którym omówiono dorobek naukowy oraz zamieszczono informacje o współpracy naukowej, osiągnięciach w zakresie opieki naukowej i kształceniu młodej kadry, działalności popularyzującej naukę oraz działalności organizacyjnej, (3) informacje o osiągnięciach i dorobku naukowym, w którym przedstawiono udział w przygotowaniu wieloautorskich prac naukowych, (4) indeks cytowań publikacji wg Web of Science, (5) ankietę oceny osiągnięć naukowych oraz (6) zestaw kilkudziesięciu publikacji naukowych w formie plików pdf. Stwierdzam, że otrzymane materiały zostały przygotowane poprawnie i rzetelnie, i są wystarczające dla sformułowania opinii na temat osiągnięć naukowych oraz aktywności naukowej, dydaktycznej i organizacyjnej kandydata do tytułu profesora.

Sylwetka Kandydata do tytułu profesora

Dr hab. Wojciech Grodzki pracę naukową rozpoczął w 1984 roku, kiedy ukończył studia na Wydziale Leśnym Akademii Rolniczej w Krakowie, broniąc pracę magisterską z zakresu fitopatologii poświęconą zamieraniu pędów sosny czarnej. W tym samym roku podjął pracę w Zakładzie Gospodarki Leśnej Regionów Górskich Instytutu Badawczego Leśnictwa. Od 33 lat jest pracownikiem tej instytucji naukowej, awansując od stanowiska stażysty poprzez stanowiska technologa, asystenta, adiunkta i docenta do profesora nadzwyczajnego. Przed dwudziestu laty, po uzyskaniu stopnia doktora, objął w tym Zakładzie funkcję kierownika Pracowni Ochrony Lasów Górskich. W 2008 roku uzyskał stopień doktora habilitowanego, a po dwóch latach został zatrudniony w Instytucie Badawczym Leśnictwa na stanowisku profesora nadzwyczajnego. Przed dwoma laty został kierownikiem Zakładu Lasów Górskich IBL w Krakowie. Niewątpliwie, związanie się na długie lata z jedną instytucją naukową należy dziś do rzadkości i może ograniczać rozwój naukowy. W przypadku dr. hab. Wojciecha Grodzkiego takie niebezpieczeństwo nie istnieje, ponieważ w ciągu długich lat pracy zawodowej współpracował z wieloma osobami w kraju i zagranicą, o czym świadczą liczne zrealizowane projekty badawcze oraz publikacje, w których obok Jego nazwiska pojawia się spora grupa polskich i zagranicznych współautorów.

Ocena działalności naukowej

Zainteresowania naukowe dr. hab. Wojciecha Grodzkiego sprecyzowały się kilka lat po ukończeniu studiów na Wydziale Leśnym krakowskiej Akademii Rolniczej. Dwie pierwsze Jego publikacje, które ukazały się w 1989 roku, dotyczyły gradacji wskaźnicy modrzewianeczki w lasach Polski. Wspomnianym foliofagiem zajmował się jednak bardzo krótko i zdecydowana większość opublikowanych później prac była poświęcona owadom kambiofagicznym, przede wszystkim kornikowi drukarzowi żerującemu na świerku pospolitym.

Najważniejszym nurtem działalności naukowej Kandydata są mechanizmy powstawania i rozwoju gradacji kornika drukarza w górskich drzewostanach gospodarczych i w lasach objętych statusem ochronnym. W ciągu ponad dwudziestu lat ukazało się kilkadziesiąt prac naukowych i popularnonaukowych autorstwa dr. Grodzkiego, w których omawiana jest relacja między kornikiem drukarzem i świerkiem. W zakresie tej problematyki prowadził badania w kilku parkach narodowych i lasach gospodarczych, próbując określić perspektywę ograniczania zagrożenia świerczyn ze strony kornika za pomocą zabiegów ingerujących w strukturę rozpadających się drzewostanów lub poprzez stosowanie metod biologicznych. Badając tatrzańskie świerczyny po obu stronach polsko-słowackiej granicy, ukazał między innymi wyraźny związek między początkiem gradacji a występowaniem świerkowych wiatrowałów i wiatrołomów. Wskazał też na różne możliwości ograniczania gradacji w kolejnych fazach jej rozwoju. Okazji do podjęcia badań nad mechanizmami kierującymi powstawaniem i rozwojem gradacji kornika drukarza dostarczyły także lasy Beskidu Śląskiego i Żywieckiego, w których od lat 90. ubiegłego stulecia przez niemal całą dekadę dochodziło do masowego pojawu kornika i powstawały ogromne szkody w drzewostanach świerkowych. Dr Grodzki wskazał na cechy drzewostanów sprzyjające rozwojowi gradacji lub ograniczające jej intensywność. Efektem wieloletnich badań nad gradacjami kornika drukarza w karpackich świerczynach jest kilkadziesiąt artykułów poświęconych kornikowi i jego gradacjom oraz kilka opracowań monograficznych. Kandydat jest współautorem kilku rozdziałów w zbiorowym opracowaniu poświęconym zamieraniu świerczyn w polskich i słowackich Beskidach Zachodnich. Jest także inicjatorem i redaktorem obszernej monografii poświęconej kornikowi drukarzowi i jego roli w ekosystemach leśnych.

Drugim obszarem badań nawiązującym do poprzednio omawianej problematyki jest kształtowanie się ugrupowań owadów kambiofagicznych związanych ze świerkiem pospolitym w zależności od warunków środowiskowych i przebiegu gradacji kornika drukarza. Szczególną uwagę zwrócono na występowanie owadów kambiofagicznych w górskich drzewostanach świerkowych znajdujących się pod wpływem emisji przemysłowych. Realizację tych badań dzisiaj Kandydat do tytułu profesora rozpoczął w ramach przygotowywanej rozprawy doktorskiej w drugiej połowie lat 80. ubiegłego wieku, kiedy szczególnie w lasach Sudetów obserwowano silną reakcję lasów świerkowych na zanieczyszczenia przemysłowe. Jeden z ważnych wniosków sformułowanych w rozprawie doktorskiej, którego słuszność potwierdzono w późniejszych badaniach, dotyczył możliwości wykorzystania liczebności populacji kornika drukarza jako bioindykatora stanu świerczyn znajdujących się pod wpływem zanieczyszczeń przemysłowych. Innym ważnym wynikiem prowadzonych badań było wykazanie, że selektywne zwalczanie kornika drukarza może przyczynić się do zwiększenia liczebności innych gatunków korników także stanowiących zagrożenie dla drzewostanów świerkowych.

Zainteresowania dr. hab. Wojciecha Grodzkiego nie ograniczają się jednak do kornika drukarza i towarzyszących mu kambiofagów. Spora część Jego publikacji poświęcona jest innym owadom, których masowe pojawy stanowią nie notowane wcześniej zagrożenia dla drzewostanów użytkowanych gospodarczo. Badania dr. Grodzkiego przyczyniły się do

rozpoznania przebiegu gradacji kornika zrosłozębnego, kornika modrzewiowca i wydrążki świerkowej. Uzyskane wyniki posłużyły do opracowania metod ograniczania ich liczebności w ramach gospodarki leśnej.

Dr hab. Wojciech Grodzki podejmował w przeszłości i nadal uczestniczy w licznych projektach badawczych, których najważniejszym celem poznawczym jest wyjaśnienie przyczyn masowego pojawiania się owadów zagrażających drzewostanom. Swoje badania prowadzi zarówno w lasach użytkowanych gospodarczo, jak i lasach poddanych ochronie na terenie parków narodowych. Uzyskuje w ten sposób pewien eksperymentalny układ odniesienia. Choć jest on daleki od doskonałości, to pozwala na porównanie dynamiki populacji kambiofagicznych owadów, głównie kornika drukarza, w warunkach różnego nasilenia ingerencji w przebieg jego gradacji. Badania te są niezmiernie ważne z uwagi na brak solidnych dowodów potwierdzających skuteczność bądź nieskuteczność metod zwalczania szkodników, które są powszechnie stosowane w ramach zabiegów z zakresu ochrony lasu.

Aspekt poznawczy badań realizowanych przez dr. Grodzkiego jest bardzo ważny, jednak niemniej istotne jest ich praktyczne znaczenie. Mają one bowiem bezpośrednie przełożenie na metody ochrony lasu stosowane w ramach gospodarki leśnej. Dr Grodzki jest tego w pełni świadomy i sam zmierza do zastosowania w praktyce wyników swoich badań. Aktywność na tym polu przyniosła już znaczące efekty. Jego szeroka wiedza bazująca na wieloletnich badaniach naukowych przyczyniła się między innymi do pomyślnego ograniczenia liczebności kornika drukarza w świerczynach Beskidu Żywieckiego i Beskidu Śląskiego. Dzięki temu świerk jest nadal znaczącym gatunkiem beskidzkich lasów, a rozpoczęta przebudowa monokultur świerkowych może odbywać się stopniowo bez znaczącego uszczerbku dla szaty leśnej Beskidów i gospodarki leśnej. Zdobyta przez dr. Grodzkiego wiedza na temat gradacji owadów i ich skutków w postaci masowego zamierania drzew jest wykorzystywana nie tylko w gospodarce leśnej w poszukiwaniu odpowiednich metod zwalczania szkodliwych owadów. Jest On także zaangażowany w ochronę przyrody, a jego doświadczenie służy wypracowaniu metod ochrony czynnej tam, gdzie podejmowane są zabiegi spowalniające rozpad drzewostanów.

Warto podkreślić jeszcze jedną cechę działalności naukowej dr. hab. Wojciecha Grodzkiego. Jest on uważnym obserwatorem zjawisk zachodzących w polskich lasach i potrafi szybko reagować na zachodzące w nich zmiany. Dało się to zauważyć w przypadku nie notowanych wcześniej na południu Polski gradacji kornika zrosłozębnego i kornika modrzewiowca. Bardzo szybko podjął badania mające na celu wyjaśnienie przyczyn powstania tych gradacji i postarał się o jak najszybsze zastosowanie uzyskanych wyników w praktyce. Jest to niewątpliwie ważna cecha badacza, który swoją wiedzę służy gospodarce leśnej.

Czas na podsumowanie dorobku naukowego dr. hab. Wojciecha Grodzkiego, na który składa się 241 pozycji. Jest wśród nich 151 publikacji w czasopismach naukowych oraz materiałach z kongresów i konferencji naukowych, 1 monografia naukowa, 21 rozdziałów w opracowaniach zbiorowych oraz 68 tekstów popularnonaukowych. Dr Grodzki jest ponadto samodzielnym redaktorem naukowym dwóch monograficznych zbiorów opracowań naukowych i współredaktorem jednej monografii naukowej. Jest autorem lub współautorem 23 artykułów opublikowanych w czasopismach indeksowanych w bazie JCR. Są wśród nich takie renomowane czasopisma jak: *Annals of Forest Science*, *Environmental Pollution*, *Forest Ecology and Management*, *Global Change Biology*, *Journal of Applied Entomology*, *Journal of Forest Research*, *PLOS ONE* i *Remote Sensing of Environment*. Już sama lista czasopism, w których swoje prace opublikował dr Grodzki świadczy o wysokim poziomie jego badań naukowych. Ponad 1/3 dorobku naukowego (61 artykułów naukowych, 21 rozdziałów

w zbiorowych opracowaniach i jedna monografia) jest rezultatem pracy w ciągu ostatnich 10 lat po uzyskaniu stopnia doktora habilitowanego. W tym czasie ukazało się jeszcze 21 artykułów popularnonaukowych Jego autorstwa. Oznacza to, że w tym ostatnim okresie każdego roku ukazywało się przeciętnie ponad 10 prac, których samodzielnym autorem lub współautorem był dr hab. Wojciech Grodzki. Było wśród nich przeciętnie 8 opracowań naukowych, w tym także artykuły publikowane w renomowanych czasopismach międzynarodowych. Według bazy *Web of Science*, prace autorstwa dr hab. Wojciecha Grodzkiego były cytowane dotychczas 445 razy, a indeks Hirsha wynosi 13. W bieżącym roku Jego prace były cytowane 80 razy, a liczba cytowań w ciągu ostatnich lat systematycznie zwiększa się, przy czym wyraźny wzrost nastąpił w 2014 roku (notowania z listopada 2017 roku).

Przytoczone liczby dowodzą, że zarówno przed jak i po uzyskaniu samodzielności naukowej aktywność publikacyjna Kandydata była bardzo wysoka. Uważam, że Jego dotychczasowy dorobek jest imponujący i stawia Go w rzędzie najwybitniejszych polskich reprezentantów nauk leśnych, którzy znacząco i pozytywnie oddziałują na rozwój tej dziedziny wiedzy oraz praktykę gospodarki leśnej nie tylko w naszym kraju, ale także w krajach ościennych.

Dr hab. Wojciech Grodzki poza badaniami podstawowymi zajmuje się zagadnieniami praktycznymi, bezpośrednio wiążącymi się z prowadzeniem gospodarki leśnej. Nie powinna zatem dziwić spora liczba polskojęzycznych publikacji, które ukazały się w czasopismach wydawanych w naszym kraju, zwłaszcza w *Leśnych Pracach Badawczych*, *Pracach Instytutu Badawczego Leśnictwa* i *Sylwanie*. Publikacje te są jak najbardziej potrzebne, ponieważ wiedza w nich prezentowana powinna trafiać do jak najszerszego grona osób zajmujących się gospodarowaniem w polskich lasach.

Wysoka wartość pracy naukowej dr. Grodzkiego została wielokrotnie dostrzeżona przez dyrekcję Instytutu Badawczego Leśnictwa. Przed uzyskaniem stopnia doktora habilitowanego był pięciokrotnie wyróżniony nagrodą Dyrektora IBL za osiągnięcie naukowe lub organizacyjne. Sama rozprawa habilitacyjna również została wyróżniona nagrodą Dyrektora IBL, który później jeszcze czterokrotnie nagradzał Kandydata za osiągnięcia naukowe. W sumie dr Grodzki był laureatem aż 10 nagród Dyrektora IBL.

Podsumowując tę część opinii, stwierdzam że dorobek naukowy dr. hab. Wojciecha Grodzkiego jest wybitny i znacznie przekracza zarówno jakościowo jak i ilościowo wymagania, które powinno się stawiać osobom ubiegającym się o tytuł profesora. Ważne jest znaczące powiększenie tego dorobku w każdej grupie publikacji już po uzyskaniu stopnia doktora habilitowanego. Stwierdzam, że Kandydat jest naukowcem od lat niezmiennie bardzo intensywnie pracującym i mocno angażującym się zarówno w sprawy rozwoju nauk leśnych jak i polskiego leśnictwa.

Ocena działalności organizacyjnej

Dr hab. Wojciech Grodzki od lat jest bardzo aktywny w pozyskiwaniu funduszy na badania naukowe. W ciągu 30 lat pracy naukowej był kierownikiem lub wykonawcą w ponad 40 projektach badawczych finansowanych ze środków zagranicznych i krajowych. Uczestniczył w realizacji dziewięciu międzynarodowych projektów badawczych, w których brali udział naukowcy z wielu krajów Europy. Między innymi był uczestnikiem projektów wykonywanych w ramach czterech kolejnych programów ramowych Unii Europejskiej: od 4. do 7. edycji tych projektów. Brał udział w badaniach prowadzonych w ramach projektów, a także koordynował część badań realizowanych przez naukowców z Polski oraz z zagranicy. Angażował się także w organizowanie konferencji naukowych. Z jego udziałem zostały zorganizowane w Polsce dwie międzynarodowe konferencje Międzynarodowej Unii Leśnych

Organizacji Badawczych IUFRO oraz posiedzenie komitetu organizacyjnego jednej z akcji COST. Uczestnictwo w tak wielu międzynarodowych projektach badawczych dowodzi, że dr Grodzki jest badaczem aktywnym na polu współpracy międzynarodowej. Jego zagraniczne kontakty naukowe rozpoczęły się w 1990 roku wyjazdem do laboratorium entomologii leśnej w Orleanie we Francji, po którym jeszcze kilkakrotnie odwiedzał w celach naukowych kraje Zachodniej Europy, głównie Francję i Belgię. Były to kontakty związane z odbywanymi stażami naukowymi oraz z bieżącą współpracą międzynarodową w ramach realizowanych projektów badawczych.

Jeszcze przed habilitacją dr Grodzki kierował projektem badawczym finansowanym przez Komitet Badań Naukowych, a po jej uzyskaniu był kierownikiem projektu finansowanego przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Oba dotyczyły górskich drzewostanów świerkowych i zagrażających im owadów kambiofagicznych. Kandydat był kierownikiem lub wykonawcą kilkunastu projektów badawczych realizowanych z funduszy Lasów Państwowych. Od dwudziestu lat odpowiada za opracowanie corocznej prognozy zagrożenia lasów górskich ze strony czynników biotycznych. W ostatnich latach jest koordynatorem projektu dotyczącego różnorodności biologicznej w nadleśnictwach RDLP Krosno.

Dr Grodzki jest zaangażowany w pracach rad redakcyjnych kilku czasopism naukowych. Od kilku lat pełni funkcję członka komitetu redakcyjnego kwartalnika *Folia Forestalia Polonica series A Forestry*. W latach 2011-2013 był członkiem komitetu redakcyjnego czeskiego, anglojęzycznego czasopisma *Lesnícky časopis – Forestry Journal*. Od ubiegłego roku jest członkiem rady naukowej czasopisma *Pieniny – Przyroda i Człowiek*, a w bieżącym roku objął funkcję redaktora naczelnego kwartalnika *Leśne Prace Badawcze*. Był ponadto współwydawcą czterech edycji „Proceedings” z konferencji grupy roboczej IUFRO zajmującej się zagrożeniami lasów ze strony czynników biologicznych. Wspomniane międzynarodowe konferencje odbyły się w Ustroniu-Jaszowcu, Sion we Francji, Bușteni w Rumuni i w Pradze. Jest też uznanym recenzentem prac naukowych, o czym świadczą liczne recenzje, o napisanie których zwracali się do Niego redaktorzy międzynarodowych, zagranicznych czasopism naukowych znajdujących się na liście *JCR*, którzy powierzyli Mu recenzowanie 21 artykułów.

Dr hab. Wojciech Grodzki służy swoją wiedzą na temat ekologii lasu, będąc członkiem rad naukowych kilku parków narodowych: Bieszczadzkiego, Gór Stołowych, Pienińskiego i Tatrzańskiego. W ostatnich latach przewodniczył Radzie Naukowej Pienińskiego PN. Warto podkreślić, że na członka rady naukowej Bieszczadzkiego i Pienińskiego Parku Narodowego został powołany już trzy lata po ukończeniu studiów.

Nie mam wątpliwości, że działalność organizacyjna dr. hab. Wojciecha Grodzkiego zasługuje na bardzo wysoką ocenę. Jego udział w licznych projektach badawczych, bogata współpraca międzynarodowa, powołanie na recenzenta w przewodach doktorskich i postępowaniach habilitacyjnych praca w redakcjach kilku czasopism, udział w radach naukowych kilku parków narodowych, recenzje rozpraw doktorskich i osiągnięć habilitacyjnych oraz liczne recenzje do międzynarodowych czasopism naukowych świadczą o tym, że wysoki poziom Jego warsztatu naukowego i znaczące efekty dotychczasowej pracy badawczej są już powszechnie dostrzegane w środowisku naukowym. Nie mam wątpliwości że Kandydat do tytułu profesora ma już ugruntowaną i znaczącą pozycję w naukach leśnych.

Ocena działalności dydaktycznej i popularyzatorskiej

Będąc pracownikiem instytutu badawczego dr hab. Wojciech Grodzki nie ma zbyt wielu okazji, aby angażować się w dydaktykę. Dlatego nigdy nie prowadził zajęć w ramach procesu dydaktycznego na wyższej uczelni. Tym niemniej bierze udział w kształceniu młodej kadry naukowej, ponieważ pod jego kierunkiem przygotowywanych jest kilka rozpraw doktorskich.

Jeden przewodnik doktorski został już z powodzeniem zakończony, a trzy kolejne przewody, w których wyznaczono Go promotorem, zostały wszczęte przez Radę Naukową Instytutu Badawczego Leśnictwa w Sękocinie Starym.

Dr hab. Wojciech Grodzki jest mocno zaangażowany w przekazywanie wiedzy o mechanizmach kształtujących ekosystemy leśne. Odbiorcami Jego wykładów są przede wszystkim praktycy gospodarki leśnej, z którymi systematycznie dzieli się swoją znajomością zjawisk związanych z gradacjami owadów i płynących stąd zagrożeń dla drzewostanów. Od ponad 25 lat aktywnie uczestniczy w corocznych sympozjach naukowych organizowanych przez Polskie Towarzystwo Leśne i Polskie Towarzystwo Entomologiczne oraz Instytut Badawczy Leśnictwa i Lasy Państwowe, które są poświęcone bieżącej problematyce ochrony lasu, poszukiwaniu nowych metod ochrony oraz prezentacji wyników prowadzonych badań. Równie długo i regularnie bierze udział w corocznych naradach poświęconych zagadnieniom związanych z ochroną lasu, organizowanych przez Dyрекcję Generalną Lasów Państwowych. W czasie tych spotkań prezentuje aktualną ocenę i prognozę zagrożenia lasów górskich i podgórskich ze strony czynników abiotycznych i biotycznych. Od kilkunastu lat bierze udział w corocznych seminariach z zakresu ochrony lasu, organizowanych przez służbę ochrony lasu w Republice Czeskiej i na Słowacji. Omawia na tych spotkaniach stan zagrożenia lasów w rejonach przygranicznych w Polsce. Regularnie uczestniczy z wykładami na konferencjach naukowo-technicznych organizowanych przez Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Leśnictwa i Drzewnictwa oraz Polskie Towarzystwo Leśne. Na bieżąco doradza jednostkom Lasów Państwowych różnego szczebla w zakresie problematyki ochrony lasu w warunkach zagrożenia trwałości drzewostanów w związku z gradacjami owadów. Wiedza dr. Grodzkiego została wykorzystana w dwóch kolejnych wydaniach Instrukcji Ochrony Lasu z lata 2004 i 2012. Opracował w tych instrukcjach rozdziały dotyczące występowania niektórych owadów liściożernych i kambiofagicznych oraz zagrożeń drzewostanów powodowanych przez te owady.

Oprócz wystąpień na wymienionych cyklicznych konferencjach, dr hab. Wojciech Grodzki dzieli się wiedzą przy innych licznych okazjach. Uczestniczył między innymi w konferencji *Lasy Tatr i Podtatrza – przeszłość i teraźniejszość* zorganizowanej przez Starostwo Powiatowe w Zakopanem i Tatrzański Park Narodowy, której słuchaczami byli działacze samorządowi i przedstawiciele lokalnych społeczności. Czasopisma będące platformą wymiany różnorodnej informacji o lasach oraz popularyzujące wiedzę o lesie zamieściły liczne wywiady z dr. Grodzkim na temat aktualnej problematyki ochrony lasu oraz realizowanych przez Niego projektów badawczych. Ukazały się one w *Trybunie Leśnika*, *Głosie Lasu*, *Echach Leśnych* i *Lesie Polskim*. Brał także udział w filmie pt. *Na ratunek świerkom*, który został zrealizowany w 2016 r. przez Telewizję Lasów Państwowych. W filmie tym wypowiadał się na temat gradacji kornika drukarza w Beskidach.

Dr hab. Wojciech Grodzki należy do nielicznych naukowców, których działalność nie ogranicza się do organizacji i prowadzenia badań naukowych oraz prezentowania uzyskanej wiedzy na naukowych konferencjach. Jest naukowcem, który chętnie dzieli się wiedzą na łamach czasopism popularnonaukowych i fachowych czasopism z zakresu leśnictwa i ochrony przyrody. Jest autorem aż 68 tekstów popularnonaukowych, które ukazały się w takich czasopismach jak: *Biblioteczka Leśniczego*, *Głos Lasu*, *Las Polski*, *Leśne Prace Badawcze*, *Postępy Techniki w Leśnictwie*, *Tatry* i *Trybuna Leśnika*. Publikował także w czasopismach wydawanych w Republice Czeskiej: *Lesnická práce* i *Zpravodaj ochrany lesa*.

Uważam, że dotychczasowa aktywność dydaktyczna na poziomie studiów doktorskich oraz bogata działalność popularyzatorska dr. hab. Wojciecha Grodzkiego spełnia wszelkie wymagania wobec kandydatów ubiegających się o tytuł profesora.

Podsumowanie opinii

Dr hab. Wojciech Grodzki jest naukowcem o sprecyzowanych od lat zainteresowaniach badawczych i posiadającym bogaty dorobek naukowy, w tym liczne publikacje, które ukazały się w renomowanych czasopismach międzynarodowych. Dorobek ten powiększył się znacząco po uzyskaniu stopnia doktora habilitowanego zarówno pod względem ilościowym jak i jakościowym. Na bardzo wysoką ocenę zasługuje także Jego działalność organizacyjna oraz popularyzatorska. W zakresie dydaktyki na poziomie studiów doktoranckich i opieki naukowej nad doktorantami spełnia wszystkie wymagania. Uważam, że dr hab. Wojciech Grodzki jest niekwestionowanym autorytetem w zakresie ekologii owadów kambiofagicznych i ekologii lasów górskich. Jego znaczące osiągnięcia naukowe, bogata działalność organizacyjna i popularyzatorska spotkała się już z uznaniem w postaci licznych nagród i odznaczeń państwowych.

Wniosek końcowy

Po zapoznaniu się z dotychczasowym, oryginalnym dorobkiem naukowym, działalnością organizacyjną oraz osiągnięciami na polu dydaktyki i popularyzacji wiedzy stwierdzam, że dr hab. Wojciech Grodzki spełnia wymagania określone w art. 26. ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki. Z całym przekonaniem popieram wniosek o nadanie dr. hab. Wojciechowi Grodzkiemu tytułu naukowego profesora nauk leśnych.

Poznań, 27.11.2017 r.

prof. dr hab. Jan Holeksa

